

รายงานการวิจัย

การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

กรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

*Recognition and Preparedness of professional skills towards an ASEAN community,
case study : Undergraduate student of the food service industry program.*

ปรัชญา แพมมงคล

ฉนวนท์ แดงสังวาลย์

นฤศร มังกรศิลา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
งบประมาณรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2556

หัวข้อ การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
 กรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
ผู้วิจัย ปรัชญา แพมมงคล ฉนวนนท์ แดงสังวาลย์ และนฤศร มังกรศิลา
 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
พ.ศ. 2556

บทคัดย่อ

ประเทศไทยได้ร่วมจัดตั้งสมาคมอาสา หรือที่เรียกว่า Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN เพื่อต้องการให้เกิดการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งการยกระดับการศึกษา และการพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งยังมีนโยบายการรวมตัวเป็นฐานการผลิตเดียวกัน เพื่อผลิตสินค้าและบริการออกสู่ตลาดโลก จากสภาวะปัจจุบันจึงต้องส่งเสริมให้นักศึกษามีการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นใจ

ในการศึกษาการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 53 คน ด้วยเครื่องมือคือแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ และการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง ร้อยละ 75.47 มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 52.83 และมีการรับรู้ผ่านสื่อจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 43.39

ด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์พิเศษ ด้านบุคลิกภาพ และด้านความพร้อมในการทำงาน รวมถึงด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวม และด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบเพศ และการรับรู้ต่อข้อมูลจากสื่อกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ทุกด้าน

คำสำคัญ : การรับรู้ การเตรียมความพร้อม ทักษะวิชาชีพ และ ประชาคมอาเซียน

Title Recognition and Preparedness of Professional Skills towards an ASEAN Community, Case Study: Undergraduate Student of Food Service Industry Program.

Author Prachya Paemongkol, Nanoln Dangsungwal and Narusorn Mangkornsila
Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
2013

Abstract

Thailand has become a member of the Association of South East Asian Nations (ASEAN) which aims to stimulate economic growth, social progress, sociocultural evolution and also cooperation among its members. The main goal of ASEAN Economic Community (AEC) is to transform the region into a single market and production base to become more stable and prosperous. Hence, in order to prepare ourselves to the changes in a very near future, it is essential to encourage and support students to improve their working skills and knowledge to enter the ASEAN community confidently.

In order to examine on the acknowledgement and the preparation in terms of working skill for ASEAN, undergraduate students in the first year of Food Service Industry Program were chosen by using purposive sampling. Fifty-five questionnaires were collected. The result shows that most of the students at 75.47 percent are female, 52.83 percent of them are eighteen years old and 43.39 percent use internet regularly.

The evaluation on students' knowledge, capability and working experience which are considered to be beneficial for entering the ASEAN community shows that most of the students are very well prepared in both personality and potential. Moreover, the majority are also very well educated about ASEAN in terms of economic growth, social progress, sociocultural evolution. The research also analyzed on the differences on gender of the students and channel of the resources about ASEAN that may have an impact on their knowledge and potential. The result shows that there are no significant differences between each gender and channel ($P \leq 0.05$).

Keywords: Recognition, Preparedness, Professional Skills and ASEAN Community

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี ซึ่งได้รับความกรุณาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานวิจัย และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ และอุปกรณ์ในการดำเนินการวิจัย และคณาจารย์หลายๆ ท่าน ที่ให้ความรู้ และคำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดดีๆ มากมายหลายประการ ซึ่งเป็นประโยชน์ช่วยในการส่งเสริมงานวิจัยนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม และผู้ที่รักษาสุขภาพ ซึ่งเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งในการใช้ชีวิตอย่างไม่มีโรค

ปรีชญา แพมมงคล และคณะ

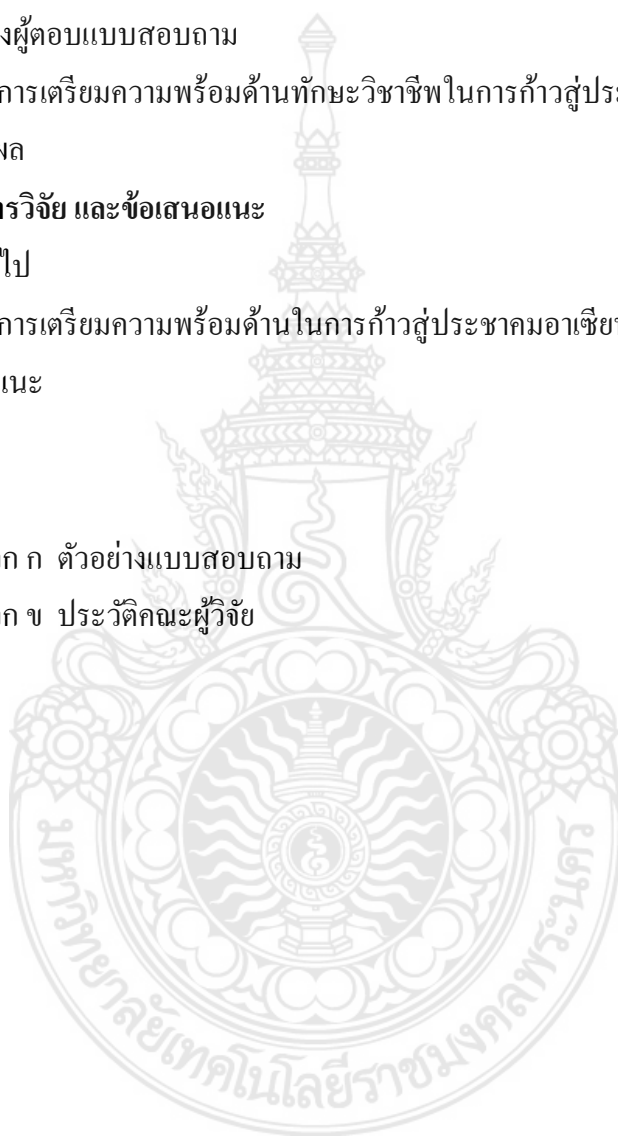

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	[1]
Abstract	[2]
กิตติกรรมประกาศ	[3]
สารบัญ	[4]
สารบัญตาราง	[6]
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้	5
ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และหลักสูตรอาเซียนศึกษา	6
ข้อมูลการเตรียมความพร้อมของไทยสู่ประชาคมอาเซียน	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
ประชากร	21
การสร้างเครื่องมือ	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์ข้อมูล	22

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	24
ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	24
การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	26
อภิปรายผล	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	44
ข้อมูลทั่วไป	44
การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	44
ข้อเสนอแนะ	45
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	48
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถาม	48
ภาคผนวก ข ประวัติคณะผู้วิจัย	53

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
4.2	คำร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความรู้ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ	26
4.3	คำร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านบุคลิกภาพ	27
4.4	คำร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความพร้อมในการทำงาน	28
4.5	คำร้อยละของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน	29
4.6	คำร้อยละของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	30
4.7	คำร้อยละการรับรู้ การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน	31
4.8	ค่าเฉลี่ยของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความรู้ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ	32
4.9	ค่าเฉลี่ยของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านบุคลิกภาพ	33
4.10	ค่าเฉลี่ยของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความพร้อมในการทำงาน	34
4.11	ค่าเฉลี่ยของของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน	35

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.12	ค่าเฉลี่ยของของการรับรู้เกี่ยวกับประชามอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชามเศรษฐกิจอาเซียน	36
4.13	ค่าเฉลี่ยของของการรับรู้เกี่ยวกับประชามอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชา อุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชามสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน	37
4.14	การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการ ก้าวสู่ประชามอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร	38
4.15	การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับการรับรู้ในการก้าวสู่ประชามอาเซียนของ นักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร	39
4.16	การเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการเตรียมความพร้อมด้าน ทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชามอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรม บริการอาหาร	40
4.17	การเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการรับรู้ในการก้าวสู่ประชาม อาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร	41

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) มีจุดเริ่มต้นนับแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมจัดตั้งสมาคมอาสา (Association of South East Asian Nations : ASA) เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แต่ดำเนินการเพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักเพราะเหตุการณ์ความ ผกผันทางการเมืองระหว่างอินโดนีเซียและมาเลเซีย จนเหตุการณ์ได้คลี่คลาย จึงได้มีการแสวงหา แนวทางจัดตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยพันเอก (พิเศษ) ดร.ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในสมัยรัฐบาลของจอมพล ถนอม กิตติขจร ได้ลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพ” ณ พระราชวังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีประเทศร่วมก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และไท

ความประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้า ทางสังคมและวัฒนธรรม ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริม ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร ส่งเสริม ความร่วมมือต่อกัน ในการฝึกอบรมและการวิจัย ส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมการค้า การคมนาคม การสื่อสาร และการปรับปรุงมาตรฐาน การดำรงชีวิต ส่งเสริม การมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งให้ความร่วมมือองค์การระดับภูมิภาคและ องค์การระหว่างประเทศ

- 2527 บรูไนเข้าร่วมเป็นสมาชิก ลำดับที่ 6 (8 มกราคม 2527)
- 2538 เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิก ลำดับที่ 7 (28 กรกฎาคม 2538)
- 2540 ลาว และพม่าได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 8 และ 9 (23 กรกฎาคม 2540)
- 2542 กัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 (30 เมษายน 2542)

วัตถุประสงค์หลักของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความชัดเจนในการส่งเสริมความ ร่วมมือกันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้ง การยกระดับการศึกษา และการพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งยังมีนโยบายการรวมตัวกันเป็นตลาด หรือฐานการผลิตเดียวกัน โดยใช้แรงงาน และวัตถุดิบ เดียวกันในการผลิตสินค้า หรือบริการออกสู่ตลาดโลก

จากความสำเร็จของประชาคมอาเซียนที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศสมาชิกพยายามพัฒนาระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา เพื่อรองรับการเปิดประเทศ และก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การจัดการศึกษาที่ต้องเป็นแหล่งข้อมูลให้กับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าถึงกฎระเบียบมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งต้องมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง สำหรับนักศึกษามีความจำเป็นที่ต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งระบบการศึกษา ข้อมูล และกระแสการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาตนเอง

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงศึกษาการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหน่วยงานรองรับ และแนวทางในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของประชาคมอาเซียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
- 2.2 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาชีพ เพื่อก้าวสู่การประชาคมอาเซียน

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ด้านประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 รุ่น 55 ทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่ลงทะเบียนนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2555 จำนวน 53 คน

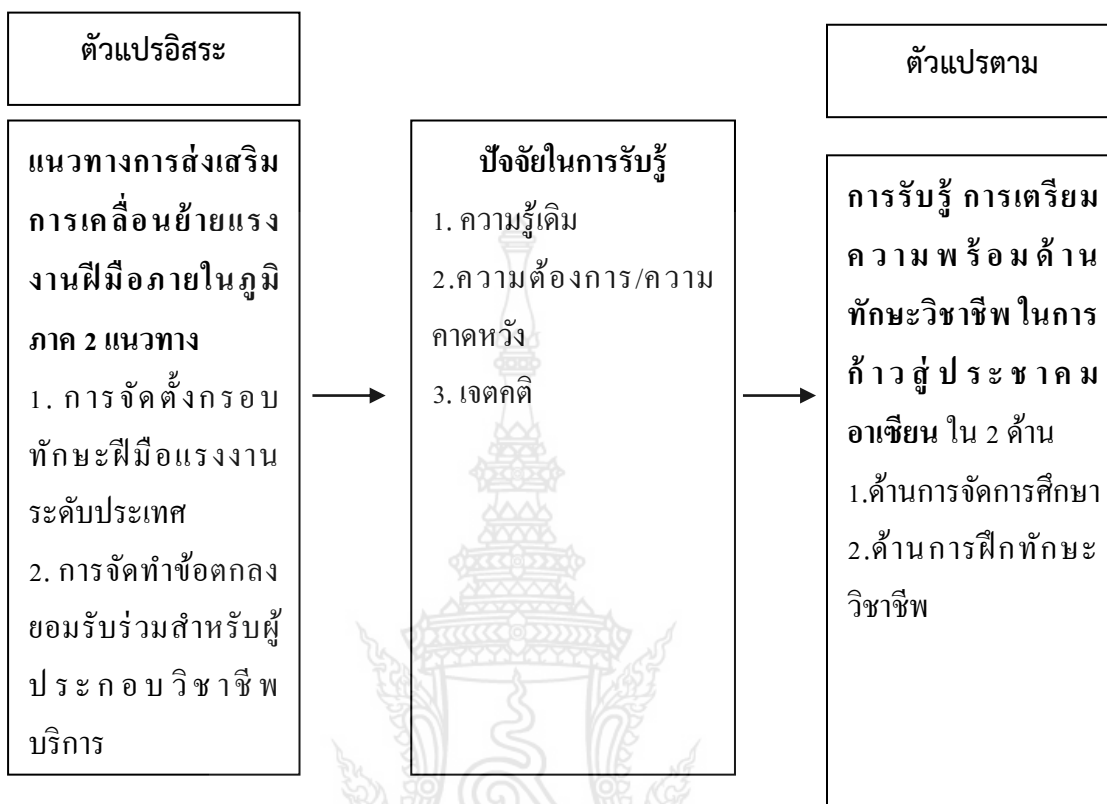
3.2 ด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) การรับรู้ ได้แก่ ความรู้ ความต้องการ / ความคาดหวัง และเจตคติ

3.3 ด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้เริ่มในปีการศึกษา 2555 ระยะเวลา 1 ปี

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. นิยามศัพท์

การรับรู้ หมายถึง การรู้สึกสัมผัสที่ได้รับการตีความให้เกิดความหมาย ขณะอยู่ในภาวะการรู้สึก (Conscious) ได้ยินเสียงดังปังมาแต่ไกล (การรู้สึกสัมผัส-Sensation) แต่เราไม่รู้ว่าความหมายคือไม่รู้ว่าเป็นเสียงอะไร เราจึงยังไม่เกิดการรับรู้ แต่ครู่ต่อมามีคนบอกว่าเป็นเสียงระเบิดของขงรถยนต์เราจึงเกิดการรู้ความหมายของการรู้สึกสัมผัสนั้น ดังนี้เรียกว่าเราเกิดการรับรู้

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมความพร้อมเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับผู้ที่กำลังเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ นักเรียน นักศึกษาควรศึกษาและคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น การเดินทาง ภาษา สถาบันศึกษา ค่าใช้จ่าย และการดำรงชีวิต การเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ จะช่วยลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อนักศึกษาอาศัยอยู่ในต่างแดน

ทักษะวิชาชีพ หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ หรือความพร้อมในการทำงาน รวมบุคลิกภาพ ซึ่งตรงกับความต้องการของลักษณะงาน โดยใช้ความรู้ด้านวิชาการ หรือการปฏิบัติงาน ตลอดจนความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้งานให้เกิดประโยชน์ได้

เป็นคำสนธิของคำว่า "วิชา + อาชีพ" คือ อาชีพที่ต้องใช้วิชาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการเรียนนำมาใช้ในการตัดสินใจในการประกอบอาชีพด้วยความรับผิดชอบ

ภายใต้จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ โดยปัจจุบันประเทศไทยมี 14 สาขาวิชาชีพ ได้แก่ แพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม สภาเทคนิคการแพทย์ สภากายภาพบำบัด สัตวแพทยสภา สาขาวิชาชีพบัญชี สาขาวิศวกรรม สภานายความ สภาสถาปนิก สมาคมมัคคุเทศก์ อาชีพ คຸຣຸສກຳ ແລະສາວິຊາຊີວິທຳສາສຕຣ໌ແລະເຕຄໂນໂລຢີ ວິຊາຊີວິທຳເຊ່ານີ້ທີ່ດ້ອຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມ ຊື່ຍາວຊາຍ ປຣະສບກຳຣ໌ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະຈຣຣນຍາບຣຣນແຫ່ງວິຊາຊີວິທຳໃຊ້ໃນກຳປຣະກອບ ອາຊີພາຍໃຕ້ກຳຣັບຣອງຂອງສາວິຊາຊີວິທຳ ຊື່ງອາຊີພາຍໃຕ້ໄປໄດ້ຕ້ອຳໃຊ້ ເຊ່ານ ພັງກຳນຕາມ ສຳນັກກຳນ ແມ່ຄຳ-ພ່ອຄຳ ຂ່າງຕ່າງໆ ຊື່ງອາຊີພາຍໃຕ້ ໄດ້ມີສາວິຊາຊີວິທຳຄຸມຄຸມແລ ເປັນອາຊີພາຍໃຕ້ໄປທີ່ ໂຄຣໆກໍ່ສາມາດທຳໄດ້ ເພື່ອແຕ່ກຳຣືກຳຣືກຳປຣະສບກຳຣ໌ທີ່ເພື່ອພອ ຫືຣອບາງກຳຣືກຳຣ໌ອາຊີພາຍໃຕ້ເປັນຄວາມຊອບ ຫືຣອຄວາມຄຸນຄ່າສ່ວນຕ່ຳກໍ່ສາມາດປຣະກອບອາຊີພາຍໃຕ້ໄດ້

ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) เป็นองค์ระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันจัดตั้ง สมาคมอาสา (Association of South East Asia) เมื่อเดือน ก.ค.2504 เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและ วัฒนธรรม แต่ดำเนินการไปได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางการเมือง ระหว่างประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย จนเมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธ์ทางการทูตระหว่าง สองประเทศ จึงได้มีการแสวงหาคู่ความร่วมมือกันอีกครั้ง

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อนำผลศึกษาการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นข้อมูลในการจัดการศึกษา

6.2 เพื่อนำข้อมูลเป็นแนวทางในการจัดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาชีพ เพื่อก้าวสู่การประชาคมอาเซียน

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”
กรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
รวบรวมทฤษฎี ข้อมูลการวิจัย เอกสารต่างๆ เพื่อใช้ในการเรียบเรียง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
2. ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และหลักสูตรอาเซียนศึกษา
3. ข้อมูลการเตรียมความพร้อมของไทยสู่ประชาคมอาเซียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้เป็นผลเนื่องมาจากการที่มนุษย์ใช้อวัยวะรับสัมผัส (Sensory motor) ซึ่งเรียกว่า เครื่องรับ (Sensory) ทั้ง 5 ชนิด คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง จากการวิจัยมีการค้นพบว่า การรับรู้ของคนเกิดจากการเห็น 75% จากการได้ยิน 13% การสัมผัส 6% กลิ่น 3% และรส 3% การรับรู้จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพล หรือปัจจัยในการรับรู้ ได้แก่ ลักษณะของผู้รับรู้ ลักษณะของสิ่งเร้า เมื่อมีสิ่งเร้าเป็นตัวกำหนดให้เกิดการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องมีการรับรู้เกิดขึ้นก่อน เพราะการรับรู้เป็นหนทางที่นำไปสู่การแปลความหมายที่เข้าใจกันได้ ซึ่งหมายถึงการรับรู้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ ถ้าไม่มีการรับรู้เกิดขึ้น การเรียนรู้อย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ การรับรู้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดรวบยอด ทักษะของมนุษย์อันเป็นส่วนสำคัญยิ่งในกระบวนการเรียนการสอนและการใช้สื่อการสอนจึงจำเป็นต้องให้เกิดการรับรู้ที่ถูกต้องมากที่สุด

การรับรู้เป็นการเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ โดยจะนำไปสู่ทัศนคติ ความเชื่อ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมแนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการรับรู้

มัลลิกา คณานุรักษ์ (2547 : 57) กล่าวว่า iva การรับรู้แตกต่างกัน ความล้มเหลวของการสื่อสารจึงอาจเกิดขึ้นได้ถ้าเราไม่ยอมรับความแตกต่างในเรื่องของการรับรู้ของแต่ละบุคคล การรับรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสารของมนุษย์เพราะในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคนจะมี

กระบวนการรับรู้เกิดขึ้นตลอดเวลา การรับรู้เป็นกระบวนการของการเลือก (selection) การรวบรวมจัดระเบียบข้อมูล (organization) การตีความ การแปลความหมาย (interpretation) จากการสัมผัสของมนุษย์ และการกำหนดภาพลักษณ์ของสิ่งเร้าจะช่วยสร้างการรับรู้ที่สำคัญของมนุษย์

พัชนี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และฉิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2538 : 105) กล่าวว่า การรับรู้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสาร ทศนคติ และความคาดหวังของผู้สื่อสาร นอกจากนี้ การรับรู้ยังเป็นกระบวนการทางจิตที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับ เป็นกระบวนการเลือกรับสารการสื่อสารเข้าด้วยกัน และการตีความสารที่ได้รับตามความเข้าใจและความรู้สึกของตนเอง

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

การรับรู้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งเราสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1.1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้รับรู้ แบ่งได้ 2 ด้าน คือ

1.1.1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง ภาวะสัมผัส ถ้าภาวะสัมผัสสมบูรณ์ก็จะรับรู้ได้ดี ถ้าหย่อนสมรรถภาพ เช่น หูตึง ตาฝ้า ก็จะรับรู้ได้ไม่ดี

1.1.1.2 ด้านสติปัญญา หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ สติปัญญา ความพร้อม การสังเกตพิจารณา เป็นต้น

1.1.2 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่

1.1.2.1 ความรู้เดิม หมายถึง กระบวนการรับรู้เมื่อสัมผัสแล้ว ต้องแปลเป็นสัญลักษณ์โดยอาศัยความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะรับรู้ ฉะนั้น หากไม่มีความรู้เดิมมาก่อนก็จะทำให้การรับรู้ผิดไปจากความเป็นจริง

1.1.2.2 ลักษณะของสิ่งเร้า หมายถึง คุณสมบัติซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่使人สนใจที่จะรับรู้ หรือทำให้การรับรู้เกิดการคลาดเคลื่อน เช่น ความคล้ายคลึง ความต่อเนื่องของสิ่งเร้า และสภาพพื้นฐานของการรับรู้ เป็นต้น(พัชราวัด พันธศิลาโรจน์, 2551)

2. ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและหลักสูตรอาเซียนศึกษา

2.1 ความหมายของอาเซียน

วิทช์ บัณฑิตกุล (2555 : 15) กล่าวว่า คำว่า “อาเซียน” มาจากตัวย่อ ASEAN ในชื่อภาษาอังกฤษของ “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” คือ The Association of Southeast Asia Nations สมาคมดังกล่าวได้ถือกำเนิดจากการประกาศ “ปฏิญญากรุงเทพ” (Bangkok Declaration) ในวันที่ 8 สิงหาคม 2510 เพื่อให้เป็นสมาคมความร่วมมือในระดับภูมิภาคของประกาศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกเมื่อเริ่มก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ

สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ (2553) กล่าวว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asia Nations : ASEAN) หรือ อาเซียน จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์แรกเริ่มเพื่อสร้างความมั่นคงและต่อต้านการปกครองระบบคอมมิวนิสต์เป็นหลัก ต่อมาความร่วมมือมุ่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจของภูมิภาคโดยมีการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียนเพื่อยกระดับการค้าภายในภูมิภาค ในภายหลังได้มีการขยายความร่วมมือด้านการค้าบริการ โดยมีการจัดทำกรอบความตกลงด้านการค้าบริการ และเปิดเขตการลงทุนอาเซียน เพื่อดึงเงินทุนและความร่วมมือภายในอาเซียน ในปี พ.ศ. 2546 ผู้นำอาเซียนเล็งเห็นว่าการรวมกลุ่มควรเข้มแข็งขึ้น โดยพัฒนาเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ต่อมาผู้นำอาเซียน ได้เห็นชอบร่วมกันว่าควรเร่งให้เกิดประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น และทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก โดย AC จะเป็นชุมชนอาเซียนที่มีกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

2.1.1 ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC)

ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาในด้านอื่นๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือหนึ่งในสามเสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพ ในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหยาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียนมีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่

2.1.1.1 สร้างประชาคมให้มีความร่วมมือกันในเรื่องของการเคารพความหลากหลายของแนวคิด และส่งเสริมให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของนโยบายและกิจกรรมภายใต้เสาการเมืองและความมั่นคง

2.1.1.2 ให้อาเซียนสามารถเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่และส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์

2.1.1.3 ให้อาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยอาเซียนมีบทบาทเป็นผู้นำในภูมิภาค และจะช่วยส่งเสริมความมั่นคงของภูมิภาค นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยกันเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่

ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

2.1.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)

ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง อันส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องปรับตัวเองเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการ รวมกลุ่มการค้ากันของประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรป และเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบ ให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน” ภายในปี 2558 มีประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดย

2.1.2.1 มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน

2.1.2.2 มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี

2.1.2.3 ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน และช่วยให้ประเทศสมาชิกเหล่านี้ เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน

2.1.2.4 ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขยายปริมาณการค้าและการลงทุนภายในภูมิภาค ลดการพึ่งพาดตลาดในประเทศที่สาม สร้างอำนาจการต่อรองและศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มสวัสดิการและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน

2.1.3 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือASCC)

มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาหารและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยมีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

2.1.3.1 การพัฒนามนุษย์ (Human Development)

2.1.3.2 การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)

2.1.3.3 สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)

2.1.3.4 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)

2.1.3.5 การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN Identity)

2.1.3.6 การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

2.2 หลักสูตรอาเซียนศึกษา

2.2.1 ความเป็นมาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียน สำนักงานเลขาธิการซีมีโอ ASEAN – US Technical Assistance (USAID) และกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสมาชิกได้ร่วมกันจัดทำเอกสารต้นฉบับหลักสูตรแกนกลางอาเซียน เพื่อให้สถานศึกษา ครูใช้เป็นแนวทางสำหรับการให้ความรู้/ สอนเรื่องอาเซียน ในมุมมองของการเป็นภูมิภาคเดียวกัน โดยเอกสารฉบับนี้ได้มีการเปิดตัวในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 7 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2556 ที่สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อให้ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนนำต้นฉบับหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ ตามวิธีการเรียนการสอน ความต้องการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมของแต่ละประเทศต่อไป

2.2.2 เป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน จัดทำขึ้นโดยมุ่งเน้นในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เสริมสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความเป็นอัตลักษณ์อาเซียนการสร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ซึ่งรวมเป็นหนึ่งเดียว การสร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดี การเป็นมิตรประเทศที่ดี และมีความรับผิดชอบร่วมกันมากยิ่งขึ้น การส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และสังคม เคารพในหลักพื้นฐานของเสรีภาพ ความเท่าเทียมทางเพศ การส่งเสริมและปกป้องด้านสิทธิมนุษยชน และการเสริมสร้างความยุติธรรมทางสังคม

การส่งเสริมความตระหนักในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และมุ่งเน้นค่านิยมร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม ความยุติธรรมและสิทธิ และส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

2.2.3 สาระสำคัญ (Theme)

สาระสำคัญของการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน จะเน้นใน ๕ ประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายที่ระบุไว้ในแผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN – Cultural Community: ASCC) และรองรับ Roadmap for an ASEAN Community

- 2.2.3.1 การรู้จักอาเซียน (Knowing ASEAN)
- 2.2.3.2 การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย (Valuing Identity and Diversity)
- 2.2.3.3 การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น (Connecting Global and Local)
- 2.2.3.4 การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม (Promoting Equity and Justice)
- 2.2.3.5 การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (Working together for a Sustainable Future)

2.2.4 แนวทางการเรียนรู้ (Pathways)

แนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน แบ่งออกเป็น 4 แนวทาง ได้แก่

- 2.2.4.1 ประชาชน (People) เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคล กลุ่มชาติพันธุ์ มรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น
- 2.2.4.2 สถานที่ (Place) เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ระบบนิเวศ เป็นต้น
- 2.2.4.3 วัตถุ (Materials) เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น สิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะ เป็นต้น
- 2.2.4.4 แนวคิด (Ideas) ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นของศาสนา ความเชื่อ ปรัชญา ค่านิยม เป็นต้น

2.2.5 สาขาวิชา (Subject Areas)

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน กำหนดให้จัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนใน 7 สาขาวิชา ได้แก่

- 2.2.5.1 ประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ (History and Social Studies)
- 2.2.5.2 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Science and Mathematics)
- 2.2.5.3 หน้าที่พลเมืองและจริยศาสตร์ (Civic and Moral Education)
- 2.2.5.4 ภาษาและวรรณกรรม (Languages and literature)
- 2.2.5.5 ศิลปะ (Arts)
- 2.2.5.6 สุขศึกษาและพลศึกษา (Health and Physical Education)
- 2.2.5.7 เทคโนโลยี (Technology) (สำนักงานการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดลำพูน, มปป)

3. ข้อมูลการเตรียมความพร้อมของไทยสู่ประชาคมอาเซียน

3.1 กฎ ระเบียบของอาเซียน

การรวมกลุ่มของประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องคำนึงหลักสำคัญหลายประการ และอยู่ภายใต้กฎระเบียบอาเซียนหรือที่เรียกว่า ASEAN Charter

3.1.1 กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้น พร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียน ตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน ให้ได้ภายในปี พ.ศ.2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้

ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้ประชาคมโลกได้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจระหว่างประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั้ง 10 ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน ครบทั้ง 10 ประเทศแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธ.ค. 2551 เป็นต้นไป

3.1.1.1 วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน กำหนดขึ้นมาโดยมีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ ซึ่งกฎบัตรอาเซียนนี้มีผลทำให้องค์กรอาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล

3.1.1.2 หลักการของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดให้การบังคับใช้อยู่บนพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ คือ การไม่แทรกแซงกิจการภายใน ระวังข้อพิพาทโดยสันติวิธี และเน้นย้ำให้มีการรวมศูนย์ความสัมพันธ์กับภายนอก จึงทำให้กฎบัตรนี้เป็นเสาหลักของการสร้างประชาคมอาเซียน และต่อยอดถึงข้อผูกมัดทางกฎหมายของข้อตกลงอาเซียนต่าง ๆ

3.1.1.3 ประเทศไทยกับกฎบัตรอาเซียน

ประเทศไทยมีบทบาทนำในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน โดยได้ผลักดันประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอาเซียนระหว่างการยกร่าง จนปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียน เช่น

- 3.1.1.3.1 การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน
- 3.1.1.3.2 การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนติดตามและรายงานการปฏิบัติตามความตกลงของรัฐสมาชิก
- 3.1.1.3.3 การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิก
- 3.1.1.3.4 การระบุให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่า จะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรอย่างร้ายแรง
- 3.1.1.3.5 การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจหากไม่มีฉันทมติ
- 3.1.1.3.6 การให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การปรึกษาหารือระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบผลประโยชน์ร่วม ซึ่งทำให้มีการตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายในที่อาเซียนยึดมั่นอยู่ ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น
- 3.1.1.3.7 การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียน เพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที
- 3.1.1.3.8 การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาสังคมมากขึ้น
- 3.1.1.3.9 การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน ปีละ 2 ครั้ง จัดตั้งคณะมนตรี

3.1.1.4 ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากกฎบัตรอาเซียน

ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการบังคับใช้กฎบัตรอาเซียนหลายประการ ได้แก่

- 3.1.1.1 ผลประโยชน์จากความร่วมมือต่าง ๆ ของอาเซียนมากขึ้น เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างหลักประกันว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ จะปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว หรือมิฉะนั้นก็จะมึกลไก เพื่อทำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามความตกลง
- 3.1.1.2 ความสามารถรับมือกับภัยคุกคามระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นไข้หวัดนก โรคระบาด ภัยพิบัติทาง

ธรรมชาติ ปัญหาโลกร้อนหรือปัญหาสุขภาพเสียดัด เนื่องจากกฎบัตรจะเสริมสร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้ไทย และอาเซียนแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันการณ์มากยิ่งขึ้น

3.1.1.3 กฎบัตรอาเซียนจะช่วยส่งเสริมค่านิยมของประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศไทย เช่น การไม่ใช้กำลังในการแก้ไขปัญหา การยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย ธรรมเนียมปฏิบัติที่ดีธรรม และสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.1.1.4 อำนาจการต่อรองที่เพิ่มขึ้นของประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนในเวทีโลก เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและกติกาให้แก่อาเซียน และให้ประเทศไทยสามารถโน้มน้าวให้ประเทศนอกภูมิภาคช่วยแก้ไขปัญหาในระดับโลก ที่กระทบความเป็นอยู่ของประชาชนอาเซียน รวมทั้งประชาชนไทยได้อย่างมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

3.2 การเตรียมความพร้อมของไทยกับประชาคมอาเซียน

การเตรียมความพร้อมเพื่อการมีงานทำจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ได้แก่ ความพร้อมทางด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์พิเศษ ความพร้อมทางด้านบุคลิกภาพ รวมถึงความพร้อมในการทำงาน

ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของไทยการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 เพื่อให้เข้าใจหลักการในการก้าวเข้าสู่ ASEAN community (AEC) จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาดังนี้

3.2.1 ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน)

กฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” 1 “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาคธุรกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านั้นก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้วแม้จะหมายความว่า เป็นการใช้อังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาลตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้น มีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วยความหมายว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาท้องถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพราะไม่มีเพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้อังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคนและทุกคนจะต้องไปมาหาสู่ เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้

ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดน เพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างสัมพันธภาพสู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขต ภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน ส่วนภาษาที่สามของชาวอาเซียนนั้นก็คือภาษาอื่นในอาเซียนภาษาหนึ่ง ภาษาใดหรือมากกว่าหนึ่งภาษาเช่น ภาษามลายู ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาจีน ภาษาลาว ภาษาขแมร์ ภาษาเวียดนาม ภาษาพม่า ภาษาฟิลิปปินส์ ภาษาฮินดี และภาษาทมิฬ นอกจากนี้ยังมีภาษาของประเทศนอกภูมิภาคอาเซียนที่เป็นประเทศคู่เจรจาสำคัญของอาเซียนอีกแปดประเทศคือ : จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย สหรัฐอเมริกา และ รัสเซีย ซึ่งหมายความว่าต้องเรียนรู้ภาษาที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ คือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษารัสเซีย และภาษาที่ใช้ในการ อินเดียอีกหลายภาษา (ฮินดี, อูรดู, ทมิฬ, เบงกาลี ฯลฯ)

ภาษาอังกฤษ : ในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่าง

วัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ

ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงการศึกษาด้านชีวิต แต่เมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน

ทุกคนที่ “ทำงานเกี่ยวกับอาเซียน”, “ทำงานในอาเซียน”, “ทำงานร่วมกับเพื่อนอาเซียน”, “มีเครือข่ายประชาสังคม อาเซียน”, “แสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน”, “มีเพื่อนในอาเซียน” และ “เดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน”

ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี ไปจนถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ฯลฯ

คนทำงานเกี่ยวกับอาเซียน : คนที่ทำงาน โดยต้องเกี่ยวกับเรื่องของอาเซียน หมายถึงตั้งแต่พนักงาน เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน ไปจนถึงคนทำงานในสำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ทุกคนต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

รวมถึงข้าราชการไทยทุกกระทรวงทบวงกรม จะต้องมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี และใช้ได้ดีด้วย เพราะ งานเกี่ยวกับอาเซียนนั้นเกี่ยวกับทุกกระทรวงทบวงกรม จากนี้ไป ควรเป็นนโยบายของรัฐบาลในการบรรจุข้าราชการทุกระดับทุกหน่วยงานโดยคำนึงถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ ไม่ว่าตำแหน่งราชการนั้นๆจะเกี่ยวข้องกับงานอาเซียน โดยตรงหรือไม่ก็ตาม เพราะถึงอย่างไรงานทุกระดับในหน่วยงานราชการจะต้องเกี่ยวข้องกับอาเซียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อมทั้งสิ้น รัฐบาลควรมี นโยบายระยะสั้นเฉพาะหน้าในช่วงเวลาต่อถึงปี 2558/2015 อันเป็นปีบรรลุปาหมาย การสร้างประชาคมอาเซียน ที่จะปรับขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของข้าราชการทุกคนทุกระดับแล้วปรับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนข้าราชการที่พัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีแล้วให้ขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง ให้ได้เงินเดือนสูงพอหรือสูงเหนือเงินเดือนปกติในระบบราชการปัจจุบัน สูงจนเป็นที่ดึงดูดคนที่มีความสามารถสูงหันมาสนใจ รับราชการโดยไม่ลังเลว่าจะไปทำงานกับภาคเอกชน ดีกว่าหรือไม่ สูงจนมาตรฐานการตอบแทนภาครัฐเทียบเท่าหรือดีกว่าภาคเอกชน นโยบายระยะสั้นเฉพาะหน้าระบบของราชการก็คือพัฒนาบุคลากรที่พัฒนาได้แล้วปรับเงินเดือนส่วนที่พัฒนาได้มาตรฐาน ที่เหลือก็ค่อยๆ พัฒนาและปรับผลตอบแทนต่อไปในระยะยาว ข้าราชการที่ไม่ปรับตัวก็ให้อยู่อย่างปกติธรรมดาเหมือนเดิมแบบชีวิต ไม่เปลี่ยนแปลงต่อไป เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเรียนรู้ได้เสมอเหมือนกันทุกคน ทุกวัย ทุกวัฒนธรรม ไม่เกี่ยวกับภูมิปัญญา พิเศษใดๆ ใครๆก็เรียนภาษาใหม่ได้ ใครๆก็เรียนภาษาอังกฤษได้-ถ้าอยากจะทำเรียน - ไม่มีข้ออ้างว่าอยากจนเรียนไม่ไหว หรืออายุมากแล้ว “ลึ้นแข็ง” เรียนไม่ได้แล้ว ภาษาเป็นทักษะเรียนรู้ได้ด้วยการฝึกฝน ใช้มากๆ ใช้บ่อยๆ เท่านั้นเอง ถ้าขยันเรียนก็ใช้ภาษาอังกฤษได้ในเวลาไม่นาน วิธีสร้างแรงจูงใจโดยการปรับขึ้นเงินเดือนเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในระบบราชการจึงเป็นแรงจูงใจอย่างมีเหตุผลดีในการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของข้าราชการไทยยุคประชาคมอาเซียน

นโยบายระยะยาว ก็ควรเป็นการให้ขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นมาตรฐานกลางของระบบราชการโดยปรับเงินเดือนและผลตอบแทนอื่นๆให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบ หากทำเช่นนี้ได้ก็เป็นเหตุผลที่ชอบธรรมในการปรับฐานเงินเดือนและผลตอบแทนให้ข้าราชการทุกคน

พนักงานประจำสำนักเลขาธิการอาเซียน สำหรับคนที่ต้องการจะไปทำงานเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรงในสำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา หรือสำนักงานสาขาในประเทศอื่นที่จะมีในอนาคต ตลอดจนผู้ที่จะไปทำงานให้กับรัฐบาลประเทศสมาชิกอื่นของอาเซียน กล่าวโดยตรงก็คือคนที่จะไปรับราชการในประเทศอาเซียนอื่น ซึ่งในอนาคตจะเป็นเรื่องจริงที่เป็นไปได้เพราะแต่ละรัฐสมาชิกจะมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ผู้รู้เกี่ยวกับอาเซียนและรัฐสมาชิกอื่นในระบบการทำงานของราชการ (หรือรัฐการ) ของตน ประเทศในอาเซียนจะมีความต้องการว่าจ้างคนไทยที่มีความรู้ความสามารถเรื่องไทย

และเรื่องอาเซียนให้เข้ารับราชการในประเทศของตน ชาวไทยที่แสวงหาโอกาสใหม่ๆให้กับชีวิตก็ต้องเตรียมพร้อมเรื่องภาษาอังกฤษก่อนเรื่องอื่นใด ในยุคอาณานิคม แม้ไทยจะมีได้เป็นอาณานิคมของอังกฤษ แต่รัฐบาลสยามก็จ้างชาวอังกฤษมาเป็นอธิบดีกรมป่าไม้คนแรกและจ้างชาวคัทซ์มารับราชการในกรมชลประทาน และ จ้างชาวอังกฤษมาเป็นครูในราชวังและในระบบการศึกษาพื้นฐานในปัจจุบันกระทรวงการต่างประเทศของไทยและของชาติสมาชิกอาเซียนอื่นก็ล้วนแล้วแต่มีกรมกิจการอาเซียนด้วยกันทั้งนั้น และย่อมเป็นไปได้ที่แต่ละหน่วยงานจะมีความจำเป็นต้องจ้างชาวไทยเข้าสู่ระบบราชการของแต่ละประเทศด้วย ในทางกลับกันระบบราชการไทยก็จะต้องจ้างชาวลาว เขมร พม่า เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย บรูไน และ ฟิลิปปินส์ มาทำงานในกระทรวงต่างๆ ของไทย ทำนองเดียวกันกับที่สถาบันการศึกษาต่างๆจ้างครูชาวต่างชาติ ถึงเวลาแล้วที่ชาวไทยจะต้องพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ ในประชาคมอาเซียน ณ วันนี้เป็นต้นไป

3.2.2 พัฒนาทักษะของแรงงานฝีมือให้มีมาตรฐาน

3.2.2.1 ทักษะ

หมายถึง ความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว ตัวอย่างของการมีทักษะ เช่น ทักษะการเดิน ทักษะการพูด ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย ดังนั้นทักษะคือสิ่งที่องค์กรต้องการให้ “ทำ” เช่น ทักษะด้าน ICT ทักษะด้านเทคโนโลยีการบริหารสมัยใหม่ เป็นสิ่งที่ต้องผ่าน การเรียนรู้ และฝึกฝนเป็นประจำจนเกิดเป็นความชำนาญในการใช้งาน

3.2.2.2 วิชาชีพ

สมาคมหมออนามัยและวิชาชีพเภสัชกรรม (2554) กล่าวว่า วิชาชีพ หรือ Profession หมายถึง งานที่ตนได้ปฏิญาณว่าจะอุทิศตัวทำไปตลอดชีวิต เป็นงานที่ต้องได้รับการอบรมสั่งสอนมานาน เป็นงานที่มีขนบธรรมเนียมและจรรยาของหมู่คณะโดยเฉพาะ ได้รับค่าตอบแทนในลักษณะค่าธรรมเนียม (fee) หรือ ค่ายกครู มิใช่ค่าจ้าง (Wage) ลักษณะสำคัญของการเป็นวิชาชีพ ได้แก่

3.2.2.2.1 มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษ ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้นๆ

3.2.2.2.2 มีความเป็นอิสระในการประกอบวิชาชีพ เป็นการประกอบวิชาชีพที่มีมาตรฐานการปฏิบัติเป็นการเฉพาะสำหรับวิชาชีพนั้นๆ โดยมีองค์ความรู้เป็นพื้นฐาน บุคคลอื่นไม่สามารถจะมาสั่งการให้ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้ได้ นอกจากนี้การปกครองกันเองภายในวิชาชีพเดียวกันยังเป็นอิสระจากการควบคุมของคนนอกวิชาชีพ เช่น ถ้าสมาชิกคนใดกระทำผิด การพิจารณาจะเริ่มจากคณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพก่อน

3.2.2.2.3 มีกฎหมายรองรับการประกอบวิชาชีพ หมายถึง จะต้องมีการขึ้นทะเบียนเพื่อขออนุญาตประกอบวิชาชีพ ได้แก่ ใบประกอบวิชาชีพ

3.2.2.2.4 มีจรรยาบรรณ ตราขึ้นเพื่อผู้ประกอบการวิชาชีพดำรงตนหรือประพฤติตนอยู่ในความถูกต้อง ดึงดูดผู้รับบริการ ต่อเพื่อนผู้ร่วมวิชาชีพ ต่อตนเอง และต่อสังคมส่วนรวม

3.2.2.2.5 มีสำนึกที่จะให้บริการ เมื่อถูกเรียกร้องการบริการจะต้องเต็มใจที่จะให้บริการแก่ผู้มารับบริการ ได้เสมอ บางครั้งอาจจะต้องสละความสุขส่วนตัว มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน

3.2.5 สร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาอาเซียน

3.2.5.1 คนทำงานในอาเซียน

จากนี้ไปจนถึงปี ค.ศ. 2015 หรือ พ.ศ. 2558 แรงงานมีฝีมือหรือมีทักษะและนักวิชาชีพทั้งหลายจะสามารถเดินทางข้ามประเทศในภูมิภาคอาเซียนไปหางานทำได้สะดวกมากขึ้นและจะทำได้โดยเสรีในที่สุด ตามความตกลงว่าด้วยเรื่องมาตรฐานกลางของทักษะและคุณภาพงานของแต่ละอาชีพที่หน่วยงานตัวแทนรัฐบาลทั้งสิบประเทศในอาเซียนจะทยอยรับรองมาตรฐานวิชาชีพต่างๆ ไปเป็นระยะๆ มาถึงปี 2011/2554 นี้มีการเจรจาตกลงในมาตรฐานกลางของวิชาชีพที่สำคัญไปบ้างแล้วเช่น วิชาชีพแพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี ช่างสำรวจ และ สถาปนิก บางวิชาชีพยังอยู่ระหว่างการประชุมเจรจาต่อรองบางอาชีพก็จัดทำมาตรฐานเสร็จแล้ว และทุกๆสองปีอาเซียนก็จะประเมินว่าจะมีวิชาชีพใหม่ใดบ้างที่ผ่านการรับรองมาตรฐานกลาง แม้ถึง 2015 จะยังเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการรับรองมาตรฐานกลางของทุกอาชีพในอาเซียนแต่อาชีพที่สำคัญๆอาจจะตกลงกันได้มากขึ้น ซึ่งก็จะหมายความว่า การเรียนการสอน การฝึกอบรมเพื่อนำไปสู่การเดินทางข้ามประเทศไปหางานทำในประเทศอื่นในอาเซียนด้วยกันจะต้องทำโดยคำนึงถึงมาตรฐานกลางของอาเซียน เพื่อให้ผู้ที่เรียนจบวิชาชีพทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี ช่างสำรวจ สถาปนิก ฯลฯ จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจะสามารถไปทำงานในสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฯลฯ ได้อย่างสะดวกโดยไม่ต้องไปสอบใหม่ตามมาตรฐานของแต่ละประเทศต่างหากอีก ทำนองเดียวกันคนจากต่างประเทศอื่นในอาเซียนก็จะสามารถมาสมัครงาน หางานทำ หรือแย่งงานเราไปทำได้ เพราะมีคุณสมบัติตามมาตรฐานวิชาชีพอาเซียน ในเรื่องนี้เองที่ภาษาอังกฤษจะเป็นมาตรฐานกลางที่สำคัญอันจะนำไปสู่การเรียน การฝึกอบรมในทักษะวิชาชีพต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป ดังนั้นคนไทยทุกคนจึงจะต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้และให้ดีไม่แพ้ชาวสิงคโปร์ มาเลเซีย และชาวชาติอื่นๆในอาเซียน หากทำได้อย่างน้อยก็จะเป็นการปกป้องโอกาสในการทำงานในประเทศไทยของเรามีให้เพื่อนอาเซียนมาแย่งงานของเราไปได้ แต่หากเราไม่เก่งทั้งทักษะภาษาและทักษะวิชาชีพเราก็จะหางานทำในประเทศของเราเองสู้คนชาติอื่นไม่ได้ ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่เราจะเข้าไปแข่งขันหางานทำในสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฯลฯ การมีทักษะวิชาชีพเสมอกันในคุณภาพแต่กลับความอ่อนด้อยในเรื่องภาษาอังกฤษก็เป็นจุดอ่อนที่จะทำให้โอกาสการทำงานทำในอาเซียนลดลง แม้จะหางานทำในประเทศไทยเองก็ตามก็จะยากมากขึ้น

3.2.5.2 คนทำงานร่วมกับเพื่อนอาเซียน

สำหรับบุคคล องค์กร หรือธุรกิจขนาดกลาง และขนาดเล็กในประเทศไทย ต่อไปนี้จะมีการเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงาน การทำธุรกิจ และการแบ่งแยกย่อยส่วนการผลิตสินค้า และการบริการแบบข้ามพรมแดนกันมากขึ้นสินค้าชนิดหนึ่งอาจมีการลงทุนร่วมกันแต่แยกสถานที่ผลิตขึ้นส่วนต่างๆไปในแต่ละประเทศ

จากนั้นจึงเอาชิ้นส่วนทั้งหลายมาประกอบเป็นสินค้าหนึ่งชนิดได้ ตามนิยามเขตการค้าเสรีอาเซียนที่ว่าให้อาเซียนเป็น “ตลาดเดียว” และ “ฐานการผลิตเดียว” บริษัทธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆอาจจะจดทะเบียนเป็นบริษัทเดียวกันแต่มีโรงงานผลิตชิ้นส่วนแยกอยู่ในหลายประเทศ หรืออาจมีบริษัทต่างๆในหลายประเทศรวมกันเป็นเครือข่ายการผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน ก็เป็นไปได้ทั้งสองแบบ ทั้งหมดนี้ต้องอาศัยความสามารถในการสื่อสารภาษากลางคือภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี หากทำได้ดังนี้ก็กิจการร่วมลงทุนร่วมผลิตร่วมแข่งขันกันในตลาดก็จะเป็นไปได้ด้วยดี หากเราทำไม่ได้ ย่อมมีคนอื่นบริษัทอื่นที่พร้อมกว่าสามารถทำได้และแย่งงานแย่งตลาดเราได้เสมอ เรื่องนี้เป็นการแข่งขันเสรีตามกฎหมายกติกาที่อาเซียนกำหนดมาตรฐานร่วมกัน คนไทยและนักธุรกิจไทยมีมาตรฐานการทำงานการผลิตและการค้าบริการไม่เป็นรองใครในอาเซียน และขนาดเศรษฐกิจของไทยก็ใหญ่เป็นอันดับสองในอาเซียน รองลงมาจากอินโดนีเซีย หมายความว่าไทยมีความมั่งคั่งให้ชาวไทยด้วยตัวเองได้จนท้อโอกาสได้ก่อน แต่เมื่ออาเซียนเป็นประชาคมเศรษฐกิจเดียวกันแล้วความอ่อนด้อยทางภาษาอังกฤษของเราจะผันแปรให้เรากลายเป็นเพียงลูกจ้างระดับล่างไปมากกว่าที่จะเป็นนายจ้าง หรือเป็นผู้บริหารกิจการแม้ในประเทศของเราเอง

3.2.5.3 คนมีเครือข่ายประชาสังคมอาเซียน

ภาคประชาสังคม หรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษ Civil Society เป็นกลุ่มเครือข่ายการทำงานเพื่อปกป้องหรือผลักดันผลประโยชน์สาธารณะ ประชาชนพลเมืองในอาเซียนทุกวันนี้รวมตัวกันในภาคประชาชนพลเมือง หรือ “ประชาสังคม” มากขึ้น การประชุมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกลุ่มพลเมืองในสิบประเทศอาเซียนมีมากขึ้น การเดินทางไปมาหาสู่ประชุมสัมมนา และชุมนุมเรียกร้องในประเด็นสาธารณะข้ามพรมแดนจะมีมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น องค์กรพัฒนาภาคเอกชนหรือกลุ่มประชาสังคมด้านสิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม การเมือง และประชาธิปไตย ในอนาคตข้างหน้าอาจมีการรวมตัวกันชุมนุมเรียกร้องในประเทศอาเซียนประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยมีผู้ชุมนุมมาสนับสนุนจากประเทศอื่นๆในอาเซียนด้วย ดังนั้นภาคประชาสังคมจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้กันหรือแม้กระทั่งในการชุมนุมประท้วงข้ามชาติร่วมกัน ในอดีตที่ผ่านมาและในปัจจุบันมักพบว่าการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมร่วมขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือภาคประชาสังคมในอาเซียนนั้น ผู้ที่แสดงความคิดเห็นได้มากกว่า และควบคุมกำกับ

ทิศทางของความเห็นในที่ประชุมได้ผลดีกว่า มักจะเป็นกลุ่มคนที่พูดภาษาอังกฤษได้ดี เช่นจากฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และมาเลเซีย คนไทยมักจะแสดงความคิดเห็นได้น้อยและได้เพียงสั้นๆ แม้จะมีความคิดเห็นดีแต่พูดไม่ได้ พูดไม่เป็น ใช้ภาษาอังกฤษได้กระท่อนกระแท่น บทบาทของคนไทยในเวทีสาธารณะอาเซียนจึงอ่อนค้อยและอาจถึงเจ็บบ้าง

3.2.5.4 คนแสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน

สำหรับอนาคตอันไม่ไกล โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาต่างๆจะมีมากขึ้น ทั้งแบบระยะสั้นเช่นการเดินทางศึกษาดูงานหรือร่วมประชุมทางวิชาการ และแบบระยะยาว เช่นการและเปลี่ยนครูอาจารย์ในงานสอนและงานวิจัย การให้นักเรียนนักศึกษาโอนหน่วยกิตไปศึกษาใน โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยในประเทศอาเซียนอื่นได้เป็นภาคการศึกษาหรือเป็นปีการศึกษาจะเริ่มมีในไม่ช้า การที่จะเรียนจบได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยอื่นในประเทศไทย จะเปิดกว้างให้นักศึกษาย้ายไปเรียนเพิ่มหน่วยกิตที่มหาวิทยาลัยใน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฯลฯ ด้วยก็เป็นไปได้ ในที่สุดแล้วการเรียนการสอน หรือ การศึกษาในอาเซียนทั้งระบบจะเป็นมาตรฐานเดียวกันเป็นอย่างต่ำ และจะเป็นมาตรฐานสูงระดับนานาชาติ เสมอเหมือนกันทุกสถาบัน ความสำเร็จของ ครู อาจารย์ และนักศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาวิชาความรู้เป็นสำคัญด้วย นอกเหนือจากภาษาประจำชาติต่างๆในอาเซียนนับวันที่จะมีความสำคัญมากขึ้นเป็นเงาตามตัวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษ

3.2.5.5 คนมีเพื่อนในอาเซียน

ประชากรหรือคนมีเพื่อนในอาเซียนก็คล้ายกันกับคนที่มีเพื่อนชาติอื่นที่ จะต้องสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐาน ก่นที่จะสามารถสื่อสารกันด้วยภาษาประจำชาติของแต่ละ คน การมีเพื่อนต่างชาติ โดยเฉพาะเพื่อนชาวอาเซียนด้วยกัน ในอนาคตจะเป็นเรื่องปกติธรรมดา อาจเป็น เพื่อนที่ได้จากการทำธุรกิจร่วมกัน หรือเป็นเพื่อนทางสังคมและวัฒนธรรมได้จากการมีเครือข่ายประชา สังคม การเป็นเพื่อนกัน ในวัยเรียนที่เรียนข้ามชาติกัน หรือเป็นมิตรกันมาจากโครงการแลกเปลี่ยนทาง วัฒนธรรมต่างๆ ทั้งหมดนี้จะเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตของพลเมืองอาเซียน ในหนึ่งถึงสองทศวรรษหน้า อย่างแน่นอน ความสำคัญของภาษาอังกฤษในเรื่องการผูกมิตรสร้างเพื่อนข้ามพรมแดนรัฐจะเป็นเรื่องที่ไม่ จำเป็นต้องย้ำให้มากมายนักอีกต่อไปแล้ว ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าผู้รู้ภาษาอังกฤษจะมีเพื่อนในอาเซียนมากกว่าผู้ ที่ด้อยทักษะภาษาอังกฤษ ผู้ที่ด้อยทักษะภาษาอังกฤษก็จะมีวิถีการดำเนินชีวิตแบบเดิม ไม่โลดโผนตื่นเต้น หรืออู๋มไปด้วยลีลาวัฒนธรรมข้ามชาติเท่ากับผู้ที่มิทักษะการใช้ภาษาอังกฤษดีกว่า

3.2.5.6 คนเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน

ด้วยแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การมีถนน ทางหลวง ทางรถไฟ และเส้นทางคมนาคมทางเรือและทางอากาศ ที่จะเชื่อมโยงสิบประเทศอาเซียนกันมาก

ขึ้นดีขึ้น และสะดวกรวดเร็วปลอดภัยขึ้น นักเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียนในอนาคตอันใกล้จะเพิ่มจำนวนมากขึ้น การเดินทางไปเที่ยวในประเทศอื่นๆ ในอาเซียนด้วยตนเองจะมีมากขึ้นเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ “ใครว่างสักวันสองวันก็อาจขับรถไปกินข้าวบ้านเพื่อนที่เวียงจันทน์แล้วชวนกันไปเที่ยวสถานอภัยกันสักสองวัน” ก็ได้โดยไม่ต้องวางแผนอะไรกันมากนัก การเชื่อมโยงอาเซียนจะง่าย สะดวก ประหยัด รวดเร็ว ปลอดภัยอย่างที่ไม่เคยคิดว่าจะเป็นไปได้มาก่อน ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียนจะทำให้ชีวิตสนุกสนานได้เข้าใจรากฐานทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมอันเกิดจากการเดินทางท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ในที่สุดก็จะนำไปสู่การมีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่สมบูรณ์ทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นประตูไปสู่อาชีพการงานที่ก้าวหน้ากว้างไกลในอาเซียน ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทำให้ชีวิตมีคุณค่าสนุกสนานมีสีสันวัฒนธรรมร่วมกันในภูมิภาคอาเซียนได้เป็นอย่างดี ปี 2015/2558 เป็นที่ชาวไทยต้องเข้าร่วมประชาคมอาเซียนอย่างไม่มีข้อยกเว้น ภาษาอังกฤษเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูแห่งประชาคมอาเซียนให้ชาวไทยไปมาหาสู่คบค้าสมาคมกับเพื่อนอาเซียนทั้งหลายได้อย่างภาคภูมิใจ ภาษาอังกฤษเรียนไม่ยาก สำหรับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยปีเดียวก็พัฒนาทักษะภาษาได้...ถ้าต้องการพัฒนา(สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 487) กล่าวถึง บทบาทของการรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้ว่า บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี และมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการรับรู้และการรับรู้สิ่งเร้าของบุคคล นอกจากนี้จะขึ้นอยู่กับตัวสิ่งเร้าและประสาทสัมผัสของผู้รับรู้แล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้รู้และพื้นฐานความรู้เดิมที่มีต่อสิ่งที่เรียนด้วย

นฤมล ศรีอ่อน ทนงจิต บัวโสภา และชุตานพร ผาจันทร์ (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยรวมนักศึกษาให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพราะการเปิดประชาคมอาเซียนมีส่วนสำคัญต่อตัวนักศึกษาในเรื่องของการทำงาน เพราะในอีก 3 ปี ข้างหน้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจด้านการลงทุน ด้านธุรกิจการค้า ด้านการศึกษา ด้านสังคมและวัฒนธรรมรวมถึงด้านอุตสาหกรรมต่างๆและด้านแรงงานซึ่งสามารถโยกย้ายแรงงานได้อย่างเสรี ซึ่งในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนนักศึกษารับรู้ข้อมูลจากโทรทัศน์มากที่สุดเพราะสามารถให้ข้อมูลได้อย่างชัดเจน มีทั้งภาพและเสียง และในการเปิดประชาคมอาเซียนนักศึกษามีความพร้อมมากที่สุด เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในการเตรียมตัวก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน เพื่อประกอบความรู้ และยังนำไปเป็นแนวทางในใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยศึกษาการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากร
2. การสร้างเครื่องมือ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร(หลักสูตร 4 ปี) ที่เข้าศึกษาต่อตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ซึ่งมีรายชื่อในทะเบียนของสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน(งานทะเบียน, 2555) จำนวน 53 คน

2. การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นโดยศึกษารายละเอียดข้อมูลพื้นฐานจากตำรา ทฤษฎี งานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประมวลข้อมูลที่ได้นำไปสร้างเครื่องมือ
2. กำหนดขอบเขต และ โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามโดยพิจารณาตามรูปแบบให้เหมาะสมกับงานวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามและนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้(Try out) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Content Reliability) กับนักศึกษสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมณฑลพระนคร จำนวน 30 คน วิเคราะห์ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach' Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง 0.78

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างเกี่ยวกับภาวะสุขภาพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และปัจจัยที่มีผลต่อภาวะสุขภาพของนักศึกษา ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ การรับรู้สื่อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ข้อคำถามมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถาม

ตัวเลือก	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการ โดยจัดเตรียมแบบสอบถามแยกไว้ตามจำนวน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนักวิจัยจนครบจำนวนประชากร และตรวจสอบข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินผลวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ คือ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การรับรู้ ใช้ค่า T - Test และ F - Test เพื่อทำการเปรียบเทียบหัวข้อในการรับรู้ และนำมาเทียบกับค่ามาตรฐาน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ
- ตัวแปรตาม (Dependent Variable) การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ

ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

เกณฑ์การแปลผล

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 53)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	13	24.53
หญิง	40	75.47
อายุ		
18 ปี	28	52.83
19 ปี	20	37.74
20 ปี	3	5.66
21 ปี	2	3.77
การรับรู้ข้อมูล(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
โทรทัศน์	15	28.30
อินเทอร์เน็ต	35	66.00
หนังสือพิมพ์	2	3.80
วารสาร	1	1.90

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง ร้อยละ 75.47 และเพศชาย ร้อยละ 24.53 มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 52.83 รองลงมาอายุ 19 ปี ร้อยละ 37.74 และอายุ 20 ปี ร้อยละ 5.66 ตามลำดับ ด้านการรับรู้การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนพบว่ารับรู้ผ่านสื่อจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 66.00 รองลงมาคือโทรทัศน์ ร้อยละ 28.30 และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4.2 ค่าร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ

(n = 53)

ด้านความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ	ระดับการรับรู้(ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ สามารถสื่อสารภาษาจีน และภาษา อื่นๆ ได้	4 (7.50)	7 (13.20)	34 (64.20)	5 (9.40)	3 (5.70)
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้น พื้นฐานได้	3 (5.70)	29 (54.70)	21 (39.60)	0 (00.00)	0 (00.00)
3. สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เช่นกำหนด เมนูอาหาร และเครื่องดื่มใหม่ๆ	9 (17.00)	23 (43.40)	18 (34.00)	3 (5.70)	0 (0.00)
4. สามารถคิดวิเคราะห์ในเชิงคณิต ศาสตร์และวิทยาศาสตร์	4 (7.50)	20 (37.70)	26 (49.10)	2 (3.80)	1 (1.90)

จากตารางพบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ คือ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้สามารถสื่อสารภาษาจีน และภาษาอื่นๆ ได้ ร้อยละ 64.20 รองลงมาคือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานได้ ร้อยละ 54.70 และสามารถจัดการสิ่งที่ได้รับมอบหมาย ร้อยละ 49.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านบุคลิกภาพ

(n = 53)

ด้านบุคลิกภาพ	ระดับการรับรู้(ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานที่ทำงาน	19 (20.80)	23 (43.40)	11 (35.80)	0 (0.00)	0 (00.00)
2. กิริยาท่าทางที่สุภาพในการสื่อสารกับบุคคลอื่น	10 (18.90)	26 (49.10)	17 (32.10)	1 (0.00)	0 (00.00)
3. แสดงสีหน้า และแววตาที่เป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป	11 (20.80)	30 (56.60)	9 (17.00)	2 (3.80)	1 (1.90)
4. การใช้น้ำเสียงในการสื่อสารที่สุภาพเป็นมิตร	8 (15.10)	27 (50.90)	17 (32.10)	1 (1.90)	0 (0.00)

จากตารางพบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ คือ แสดงสีหน้า และแววตาที่เป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป ร้อยละ 56.60 รองลงมาคือ การใช้น้ำเสียงในการสื่อสารที่สุภาพ เป็นมิตร ร้อยละ 50.90 และกิริยาท่าทางที่สุภาพในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ร้อยละ 49.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าร้อยละของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความพร้อมในการทำงาน

(n = 53)

ด้านความพร้อมในการทำงาน	ระดับการรับรู้(ร้อยละ)			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. สามารถบริการด้วยใจที่เป็นมิตร	24 (45.30)	24 (45.30)	5 (9.40)	0 (0.00)
2. ให้ความร่วมมือในการทำงาน	16 (30.20)	32 (60.40)	5 (9.40)	0 (0.00)
3. มีส่วนร่วม และการประสานงานภายในองค์กร	12 (22.60)	18 (34.00)	16 (30.20)	7 (13.20)
4. สามารถวางแผนการปฏิบัติงาน	8 (15.10)	30 (56.60)	13 (24.50)	2 (3.80)
5. การปฏิบัติงานตามแผนอย่างเคร่งครัด	11 (20.80)	31 (58.50)	9 (17.00)	2 (3.80)
6. ยอมรับการตรวจประเมินผลงานที่ได้ปฏิบัติ	12 (22.60)	24 (45.30)	16 (30.20)	1 (1.90)
7. ปรับปรุงแก้ไขงานที่มีปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	14 (26.40)	21 (39.60)	18 (34.00)	0 (0.00)
8. แสดงออกถึงภาวะผู้นำ	10 (18.90)	23 (43.40)	18 (34.00)	2 (3.80)
9. การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างมีสติ	10 (18.90)	24 (45.30)	16 (30.20)	3 (5.70)

จากตารางพบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านความพร้อมในการทำงาน คือ ให้ความร่วมมือในการทำงาน ร้อยละ 60.40 รองลงมาคือ การปฏิบัติงานตามแผนอย่างเคร่งครัด ร้อยละ 58.50 และสามารถวางแผนการปฏิบัติงาน ร้อยละ 36.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าร้อยละของการรับรู้เกี่ยวกับประชามหาอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรม
การบริการอาหาร ด้านประชามการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

(n = 53)

ด้านประชามการเมืองและ ความมั่นคงอาเซียน	ระดับการรับรู้(ร้อยละ)			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. การสร้างค่านิยม และเคารพความหลากหลายของแนวคิดอื่น	6 (11.30)	28 (52.80)	19 (35.80)	0 (0.00)
2. ส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์	11 (20.80)	34 (64.20)	8 (15.10)	0 (0.00)
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน	16 (30.20)	26 (49.10)	8 (15.10)	3 (5.70)
4. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน	16 (30.20)	16 (30.20)	17 (32.10)	4 (7.50)
5.ต่อต้านการค้ามนุษย์ ลักลอบค้ายาเสพติด ข้ามชาติ ปัญหาโจรสลัด อาชญากรรม ข้ามชาติ	28 (52.80)	19 (35.80)	3 (5.70)	3 (5.70)

จากตารางพบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมการบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านประชามการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คือ ส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์ ร้อยละ 64.20 การสร้างค่านิยม และเคารพความหลากหลายของแนวคิดอื่น ร้อยละ 52.80 และส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่ม อาเซียน ร้อยละ 49.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าร้อยละของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรม
การบริการอาหาร ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(n = 53)

ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ระดับการรับรู้(ร้อยละ)			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. มุ่งจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียว และ เป็นฐานการผลิตร่วมกัน	14 (26.40)	26 (49.10)	10 (18.90)	3 (5.70)
2. มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ ระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี	11 (20.80)	29 (54.70)	11 (20.80)	2 (3.80)
3. การให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิก ใหม่ของอาเซียน	11 (20.80)	32 (60.40)	8 (15.10)	2 (3.80)
4. ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค	16 (30.20)	26 (49.10)	9 (17.00)	2 (3.80)
5. การยกระดับการศึกษาในกลุ่มอาเซียน	22 (41.50)	21 (39.60)	7 (13.20)	3 (5.70)

จากตารางพบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ ให้ความ
ช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ร้อยละ 60.40 รองลงมาคือมุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้าย
เงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี ร้อยละ 54.70
และมุ่งจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียว และเป็นฐานการผลิตร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือ
ในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค ร้อยละ 49.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าร้อยละการรับรู้ การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน

(n = 53)

ด้านประชาคมสังคม และ วัฒนธรรมอาเซียน	ระดับการรับรู้(ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การพัฒนามนุษย์ให้สอดคล้องกัน	14 (26.40)	29 (54.70)	10 (18.90)	0 (0.00)	0 (0.00)
2. มีการคุ้มครอง และสวัสดิการสังคมเท่าเทียมกัน	21 (39.60)	18 (34.00)	10 (18.90)	4 (7.50)	0 (0.00)
3. มีสิทธิ และความยุติธรรมทางสังคม	19 (35.80)	24 (45.30)	6 (11.30)	4 (7.50)	0 (0.00)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม	30 (56.60)	9 (17.00)	10 (18.90)	3 (5.70)	1 (1.90)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน	11 (20.80)	33 (62.30)	8 (15.10)	1 (1.90)	0 (0.00)
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนาด้านสังคม เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ	23 (43.40)	21 (39.60)	5 (9.40)	3 (5.70)	1 (1.90)

จากตารางพบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน คือ การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ร้อยละ 62.30 รองลงมาคือ ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 56.60 และการพัฒนามนุษย์ให้สอดคล้องกัน ร้อยละ 54.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ

(n = 53)

ด้านความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษ	\bar{x}	S. D.	ระดับการรับรู้
1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้สามารถสื่อสาร ภาษาจีน และภาษาอื่นๆได้	3.08	0.87	ปานกลาง
2. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานได้	3.66	0.59	มาก
3. สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เช่นกำหนดเมนูอาหาร และเครื่องดื่มใหม่ๆ	3.72	0.82	มาก
4. สามารถคิดวิเคราะห์ในเชิงคณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์	3.45	0.77	มาก
โดยรวม	3.48	0.60	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพพิเศษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.48$) คือ สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เช่นกำหนดเมนูอาหาร และเครื่องดื่มใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.72$) รองลงมาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานได้ ($\bar{x} = 3.66$) และสามารถคิดวิเคราะห์ในเชิงคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.45$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านบุคลิกภาพ

(n = 53)

ด้านบุคลิกภาพ	\bar{x}	S. D.	ระดับการรับรู้
1. การแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานที่ทำงาน	4.15	0.74	มาก
2. กิริยาท่าทางที่สุภาพในการสื่อสารกับบุคคลอื่น	3.87	0.71	มาก
3. แสดงสีหน้า และแววตาที่เป็นมิตรกับบุคคล ทั่วไป	3.91	0.84	มาก
4. การใช้น้ำเสียงในการสื่อสารที่สุภาพ เป็นมิตร	3.79	0.72	มาก
โดยรวม	3.92	0.59	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านบุคลิกภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) คือการแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานที่ทำงาน ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมาแสดงสีหน้าและแววตาที่เป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป ($\bar{x} = 3.91$) และกิริยาท่าทางที่สุภาพในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ($\bar{x} = 3.87$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยของการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารด้านความพร้อมในการทำงาน

(n = 53)

ด้านความพร้อมในการทำงาน	\bar{x}	S. D.	ระดับการรับรู้
1. สามารถบริการด้วยใจที่เป็นมิตร	4.36	0.65	มากที่สุด
2. ให้ความร่วมมือในการทำงาน	4.21	0.60	มากที่สุด
3. มีส่วนร่วม และการประสานงานภายใน องค์กร	3.66	0.98	มาก
4. สามารถวางแผนการปฏิบัติงาน	3.83	0.73	มาก
5. การปฏิบัติงานตามแผนอย่างเคร่งครัด	3.83	0.73	มาก
6. ยอมรับการตรวจประเมินผลงานที่ได้ปฏิบัติ	3.89	0.78	มาก
7. ปรับปรุงแก้ไขงานที่มีปัญหาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.92	0.78	มาก
8. แสดงออกถึงภาวะผู้นำ	3.77	0.80	มาก
9. การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างมี สติ	3.77	0.82	มาก
โดยรวม	3.93	0.65	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านความพร้อมในการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) คือสามารถบริการด้วยใจที่เป็นมิตร ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมาให้ความร่วมมือในการทำงาน ($\bar{x} = 4.21$) และปรับปรุงแก้ไขงานที่มีปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.92$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยของของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชา
อุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

(n = 53)

ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน	\bar{x}	S. D.	ระดับการรับรู้
1. การสร้างค่านิยม และเคารพความหลากหลายของ แนวคิดอื่น	3.75	0.65	มาก
2. ส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์	4.06	0.60	มาก
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน	4.04	0.83	มาก
4. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศนอกกลุ่ม อาเซียน	3.83	0.96	มาก
5.ต่อต้านการค้ามนุษย์ ลักลอบค้ายาเสพติดข้ามชาติ ปัญหาโจรสลัด อาชญากรรมข้ามชาติ	4.36	0.83	มากที่สุด
โดยรวม	4.00	0.63	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) คือต่อต้านการค้ามนุษย์ ลักลอบค้ายาเสพติดข้ามชาติ ปัญหา
โจรสลัด อาชญากรรมข้ามชาติ ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมาส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์ ($\bar{x} = 4.06$)
และส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{x} = 4.04$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยของของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชา
อุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(n = 53)

ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	\bar{x}	S. D.	ระดับการรับรู้
1. มุ่งจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียว และเป็นฐาน การผลิตร่วมกัน	3.96	0.83	มาก
2. มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิก โดยเสรี	3.92	0.76	มาก
3. การให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของ อาเซียน	3.98	0.72	มาก
4. ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงิน และ เศรษฐกิจมหภาค	4.06	0.79	มาก
5. การยกระดับการศึกษาในกลุ่มอาเซียน	4.16	0.87	มาก
โดยรวม	4.02	0.72	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) คือ การยกระดับการศึกษาในกลุ่มอาเซียน ($\bar{x} = 4.16$) รองลงมาส่งเสริม
ความร่วมมือในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค ($\bar{x} = 4.06$) และให้ความช่วยเหลือแก่
ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ($\bar{x} = 3.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยของของการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชา
อุตสาหกรรมบริการอาหาร ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน

(n = 53)

ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน	\bar{x}	S. D.	ระดับการรับรู้
1. การพัฒนามนุษย์ให้สอดคล้องกัน	4.08	0.68	มาก
2. มีการคุ้มครอง และสวัสดิการสังคมเท่าเทียมกัน	4.06	0.95	มาก
3. มีสิทธิ และความยุติธรรมทางสังคม	4.09	0.88	มาก
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม	4.21	1.06	มากที่สุด
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน	4.00	0.73	มาก
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา ด้านสังคม เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ	4.17	0.96	มาก
โดยรวม	4.10	0.76	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) คือ ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม($\bar{x} = 4.21$) รองลงมาการลด
ช่องว่างทางการพัฒนา ด้านสังคม เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ($\bar{x} = 4.17$) และมีสิทธิ และความ
ยุติธรรมทางสังคม($\bar{x} = 4.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่
ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

(n = 53)

การเตรียมความพร้อมด้านทักษะกับเพศ		Mean	S.D.	F	P-Value
1. ด้านความพร้อมทางด้านความรู้ ความสามารถประสบการณ์พิเศษ	ชาย	4.06	0.52	23.35	.000
	หญิง	3.29	0.49		
	รวม	3.48	0.59		
2. ด้านความพร้อมทางด้านบุคลิกภาพ	ชาย	4.48	0.28	20.46	.000
	หญิง	3.75	0.56		
	Total	3.93	0.59		
3. ด้านความพร้อมในการทำงาน	ชาย	4.48	0.52	16.01	.000
	หญิง	3.75	0.58		
	Total	3.93	0.65		

จากตาราง พบว่า ระหว่างกลุ่มเพศกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่
ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 มีการเตรียมความ
พร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq$
0.05)

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับการรับรู้ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

(n = 53)

การรับรู้กับเพศ		Mean	S.D.	F	P-Value
1. ประชาคมการเมือง และความมั่นคง อาเซียน	ชาย	4.51	0.39	13.65	.001
	หญิง	3.85	0.60		
	รวม	4.01	0.63		
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ชาย	4.54	0.42	10.77	.002
	หญิง	3.85	0.71		
	รวม	4.02	0.72		
3. ประชาคมสังคม และวัฒนธรรม อาเซียน	ชาย	4.60	0.36	8.47	.005
	หญิง	3.94	0.79		
	รวม	4.10	0.77		

จากตาราง พบว่า ระหว่างกลุ่มเพศกับการรับรู้ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 มีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

(n = 53)

การเตรียมความพร้อมด้านทักษะ กับการรับรู้ข้อมูลจากสื่อ		Mean	S.D.	F	P-Value
1. ประชาคมการเมือง และความ มั่นคงอาเซียน	โทรทัศน์	3.95	0.59	6.86	.001
	อินเทอร์เน็ต	3.26	0.49		
	หนังสือพิมพ์	3.88	0.18		
	วารสาร	3.00	0.00		
	รวม	3.48	.59		
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	โทรทัศน์	4.23	0.49	2.81	.049
	อินเทอร์เน็ต	3.78	0.57		
	หนังสือพิมพ์	4.38	0.18		
	วารสาร	3.50	0.00		
	รวม	3.92	0.59		
3. ประชาคมสังคม และวัฒนธรรม อาเซียน	โทรทัศน์	4.45	0.48	6.35	.001
	อินเทอร์เน็ต	3.71	0.60		
	หนังสือพิมพ์	4.06	0.08		
	วารสาร	3.33	0.00		
	รวม	3.93	0.65		

จากตาราง พบว่า ระหว่างกลุ่มการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 มีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการรับรู้ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

(n = 53)

การรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน		Mean	S.D.	F	P-Value
1. ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน	โทรทัศน์	4.39	0.56	3.45	.023
	อินเทอร์เน็ต	3.86	0.61		
	หนังสือพิมพ์	4.10	0.14		
	วารสาร	3.20	0.00		
	รวม	4.01	0.63		
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	โทรทัศน์	4.36	0.58	2.67	.058
	อินเทอร์เน็ต	3.88	0.73		
	หนังสือพิมพ์	4.40	0.00		
	วารสาร	3.00	0.00		
	รวม	4.02	0.72		
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	โทรทัศน์	4.51	0.56	2.33	.086
	อินเทอร์เน็ต	3.93	0.81		
	หนังสือพิมพ์	4.25	0.12		
	วารสาร	3.67	0.00		
	รวม	4.10	0.77		

จากตาราง พบว่า ระหว่างกลุ่มการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารชั้นปีที่ 1 มีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) ยกเว้นด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

อภิปรายผล

การรับรู้ และการเตรียมความพร้อมด้านทักษะที่ต้องคำนึงคือ การใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศรวมถึงภาษาประเทศเพื่อนบ้าน ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน หลักสูตรอาเซียนศึกษา ความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่าง ๆ ของอาเซียน พัฒนาทักษะของแรงงานฝีมือให้มีมาตรฐาน และสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาอาเซียนเป็นปัจจัยที่นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ในการเตรียมความพร้อม รวมถึงในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนฤมล ศรีอ่อน ทนงจิต บัวโสภา และชอุพร ผาจันทร์(2555) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน โดยรวมนักศึกษาให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการลงทุน ด้านธุรกิจการค้า ด้านการศึกษา ด้านสังคมและวัฒนธรรมรวมถึงด้านอุตสาหกรรมต่างๆ และด้านแรงงาน ซึ่งสามารถโยกย้ายแรงงานได้อย่างเสรี ด้านสมาคมหมอนามัยและวิชาชีพเกษตรกรรม (2554) กล่าวไว้ว่าลักษณะสำคัญของการเป็นวิชาชีพ คือ ต้องมีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้นๆ มีความเป็นอิสระในการประกอบวิชาชีพ มีกฎหมายรองรับการประกอบวิชาชีพ มีจรรยาบรรณ ตราขึ้นเพื่อผู้ประกอบวิชาชีพดำรงตนหรือประพฤตินอยู่ในความถูกต้อง ดึงดูดต่อผู้รับบริการ ต่อเพื่อนผู้ร่วมวิชาชีพ ต่อตนเอง และต่อสังคมส่วนรวมและมีสำนึกที่จะให้บริการ เมื่อถูกเรียกร้องการบริการจะต้องเต็มใจที่จะให้บริการแก่ผู้มารับบริการได้เสมอ บางครั้งอาจจะต้องสละความสุขส่วนตัว มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน

ส่วนการรับรู้ และการเตรียมความพร้อมด้านทักษะเกี่ยวกับประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน ต้องคำนึงถึงความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา โดยเน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพ ในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ภัยพิบัติ และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่

1. สร้างประชาคมให้มีค่านิยมร่วมกันในเรื่องของการเคารพความหลากหลายของแนวคิด และส่งเสริมให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของนโยบายและกิจกรรมภายใต้เสาการเมืองและความมั่นคง
2. ให้อาเซียนสามารถเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่และส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์

3. ให้อาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยอาเซียนมีบทบาทเป็นผู้นำในภูมิภาค และจะช่วยส่งเสริมความมั่นคงของภูมิภาค นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยกันเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

ส่วนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง จำเป็นต้องปรับเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการรวมกลุ่มการค้า โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน รวมถึงเกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม ครอบคลุมความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขยายปริมาณการค้าและการลงทุนภายในภูมิภาค ลดการพึ่งพาตลาดในประเทศที่สาม สร้างอำนาจการต่อรองและศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียน ในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มสวัสดิการและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป

นักศึกษาส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง ร้อยละ 75.47 และเพศชาย ร้อยละ 24.53 มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 52.83 รองลงมาอายุ 18 ปี ร้อยละ 37.74 และอายุ 20 ปี ร้อยละ 5.66 ตามลำดับ และมีการรับรู้การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพผ่านสื่อจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 43.39 รองลงมาคือโทรทัศน์ ร้อยละ 24.53 และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 18.88 ตามลำดับ

การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

การรับรู้ในการการเตรียมความพร้อมทางทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

ด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์พิเศษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.48$) คือสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เช่นกำหนดเมนูอาหาร และเครื่องดื่มใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.72$) รองลงมาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขั้นพื้นฐานได้ ($\bar{x} = 3.66$) และสามารถวิเคราะห์ในเชิงคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.45$) ตามลำดับ

ด้านบุคลิกภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) คือการแต่งกายที่เหมาะสมกับสถานที่ทำงาน ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมาแสดงสีหน้า และแววตาที่เป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป ($\bar{x} = 3.91$) และกิริยาท่าทางที่สุภาพในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ($\bar{x} = 3.87$) ตามลำดับ

ด้านความพร้อมในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) คือสามารถบริการด้วยใจที่เป็นมิตร ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมาให้ความร่วมมือในการทำงาน ($\bar{x} = 4.21$) และปรับปรุงแก้ไขงานที่มีปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.92$) ตามลำดับ

ด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) คือต่อต้านการค้ำมนุษย์ ถัก絡บค้ำยาเสพติดข้ามชาติ ปัญหาโจรสลัด อาชญากรรมข้ามชาติ ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมาส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์ ($\bar{x} = 4.06$) และส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{x} = 4.04$) ตามลำดับ

ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) คือ การยกระดับการศึกษาในกลุ่มอาเซียน ($\bar{x} = 4.16$) รองลงมาส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค ($\bar{x} = 4.06$) และให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ($\bar{x} = 3.98$) ตามลำดับ

ด้านประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) คือ ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 4.21$) รองลงมาการลดช่องว่างทางการพัฒนาด้านสังคม เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ ($\bar{x} = 4.17$) และมีสิทธิ และความยุติธรรมทางสังคม ($\bar{x} = 4.09$) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบเพศกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) และการรับรู้ข้อมูลจากสื่อกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ชั้นปีที่ 1 มีการเตรียมความพร้อม ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาทักษะที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมและกลุ่มในด้านอุตสาหกรรมบริการอาหาร
2. การเพิ่มประสิทธิภาพวิชาชีพให้มีความเทียบเท่าต้องการแข่งขันในประชาคมอาเซียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
3. ควรศึกษาความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์พิเศษ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารรวมถึงภาษาจีน และภาษาอื่นๆ เพื่อเพิ่มทักษะในสอดคล้องกับประชาคมอาเซียน

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2530. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: นิยมวิทยา.
- พัชนี เษยจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. 2538. **แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์: Key concepts in communication**. พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- พัชราวัด พันธศิลาโรจน์. 2551. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.slideshare.net/rubtumproject/ch1-3a> (11 เมษายน 2556)
- นฤมล ศรีอ่อน ทนงจิต บัวโสภา และชุตาพร ผาจันทร์. 2555. **การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน**. รายงานการวิจัย สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ธัญญา สังขพันธานนท์ และคณะ. 2548. **การพัฒนาทักษะการรับสาร**. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก**. มปป. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://xn--42cle0dg2bid7_g0axd4b6k.net/3-pillar-asean/ (12 พฤษภาคม 2556)
- วิทย์ บัณฑิตกุล. 2555. **รู้จักประชาคมอาเซียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- มัลลิกา คณานุรักษ์. 2547. **จิตวิทยาการสื่อสารของมนุษย์**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมาคมหมออนามัยและวิชาชีพเภสัชกรรม. 2554. **ความหมายของวิชาชีพ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.sammachivonline.com/index.php/occupation-article/item/29-> (11 เมษายน 2556)
- สรุปความหมายของทักษะและเทคนิคการสอน**. มปป. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://sixzoda.wordpress.com> (4 พฤษภาคม 2556)
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. 2554. **การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน**. กรุงเทพฯ: มปป. สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดลำพูน. มปป. **หลักสูตรแกนกลางอาเซียน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://202.143.134.201/prancee/?name=news1&file=readnews&id=85> (4 พฤษภาคม 2556)
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. 2553. **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: บางกอกบลิ๊อค.
- สำนักงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2555. **ทะเบียนนักศึกษา**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://regis.rmutp.ac.th/> (4 พฤษภาคม 2555)

Competency. มปป. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.novabizz.com/NovaAce/Competency.htm#ixzz2VsLDtdOp>. (11 เมษายน 2556)

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบสอบถาม

การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ

ชาย

หญิง

การรับรู้การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
นักศึกษาได้รับรู้จากสื่อไหนมากที่สุด (เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว)

โทรทัศน์

อินเทอร์เน็ต

หนังสือพิมพ์

วารสาร

วิทยู

อื่น ๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพในการก้าวสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.1 การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ

เรื่อง	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ส่วนที่ 1 ความพร้อมทางด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์พิเศษ					
1. บทบาทด้านภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ, ภาษาจีน, และภาษาอื่นๆ)					
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกลุ่ม อาเซียนเช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ พื้นฐาน					
3. การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ด้าน อุตสาหกรรมบริการ เช่น กำหนด เมนูอาหาร และเครื่องคัมใหม่ ๆ					

เรื่อง	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ส่วนที่ 2 ความพร้อมทางด้านบุคลิกภาพ					
1. ด้านการแต่งกายที่เหมาะสม (กับสถานที่ทำงาน)					
2. ด้านการแสดงออก (กิริยาท่าทางที่สุภาพ)					
3. ด้านการแสดงออก (ทางสีหน้า และ แววตาที่เป็นมิตร)					
4. ด้านการแสดงออก (น้ำเสียงในการสื่อสารที่สุภาพ เป็นมิตร)					
ส่วนที่ 3 ความพร้อมในการทำงาน					
1. บริการด้วยใจที่เป็นมิตร					
2. การให้ความร่วมมือในการทำงาน					
3. สามารถประสานงานภายในองค์กร					
4. การวางแผนในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
5.					
6.					

2.2 การรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

เรื่อง	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
เสาที่ 1 ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน					
1. การสร้างค่านิยม และเคารพความหลากหลายของแนวคิดอื่น					

เรื่อง	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์					
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียน					
4. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน					
5.					
เสาที่ 2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
1. มุ่งจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน					
2. มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี					
3. ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน					
4. ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค					
5.					
เสาที่ 3 ประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน					
1. การพัฒนามนุษย์ให้สอดคล้องกัน					
2. มีการคุ้มครอง และสวัสดิการสังคมเท่าเทียมกัน					
3. มีสิทธิ และความยุติธรรมทางสังคม					
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม					
5.					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายปรัชญา แพมมงคล
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. PRACHYA PAEMONGKOL
- เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 6698 00081 19 3
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/ พนักงานมหาวิทยาลัย
- หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0 2281 9231-4 โทรสาร 0 2282 4490
E-mail : paemongkol.pr@gmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่สำเร็จการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขาวิชาเอก	สถาบันการศึกษา	ประเทศ
2548	โท	วท.ม (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต)	โภชนศาสตร์ศึกษา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ไทย
2546	ตรี	คศ.บ (คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)	อาหารและโภชนาการ	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตโชติเวช	ไทย

- สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาสังคมวิทยา กลุ่มวิชา ภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย -

ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -

หัวหน้าโครงการวิจัย : -

ปรัชญา แพมมงคล วไลภรณ์ สุทธา และณนันทน์ แดงสังวาลย์. 2555. ภาวะสุขภาพของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :

ชมภูนุช เพื่อนพิภพ ปรัชญา แพมมงคล มานิตย์ แก้ววงษ์ศิริ และบุษรา ศรีอ้อย
ระย้า. 2555. โครงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อุปโภค-บริโภคจากวัสดุเหลือใช้ที่ได้จากการผลิต
ของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กถึงขนาดกลาง. รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ชมภูนุช เพื่อนพิภพ สิริวรรณ สุขนิคม มานิตย์ แก้ววงษ์ ปรัชญา แพมมงคล และ
สุธิ จันทราภาจจิ. 2555. การผลิตขนมขบเคี้ยวจากพืชสมุนไพรไทยพื้นบ้านด้วยเทคโนโลยีเอ็กซ์
ทรูชั่น. รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ
นคร.

ชมภูนุช เพื่อนพิภพ และปรัชญา แพมมงคล. 2554. เครื่องดื่มน้ำมะนาวผสมโย
อาหารแบบพาสเจอร์ไรส์. รายงานการวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (เครือข่ายการวิจัยภาคกลางตอนบนสกอ.)

พจนีย์ บุญญา จอมขวัญ สุวรรณรักษ์ วรลักษณ์ ปัญญาธิพิงศ์ และปรัชญา
แพมมงคล. 2553. การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำสัดขชนิดขึ้นจากเต้าหู้เพื่อสุขภาพ. รายงานการวิจัย
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

สุมาลี เกียรติชนก อังคณา จารุพินทุโสภณ ชุติมา สังคะหะ และปรัชญา
แพมมงคล. 2549. การสำรวจความต้องการฝักอหีพระยะสั้นของสตรี อำเภอไทรน้อย จังหวัด
นนทบุรี. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

เรืองศรี ชิพเป็นสุข รุจิรัมย์ มุทธิกุล ปรัชญา แพมมงคล อุมาลี นามดวง และ
เปมิกา ขำวีระ. 2549. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ห่อหมกบรรจุกระป๋องของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาการ
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

สุมาลี เกียรติชนก อังคณา จารุพินทุโสภณ ชุติมา สังคะหะ และปรัชญา
แพมมงคล. 2550. ความพึงพอใจการฝึกอบรมหลักสูตรอาหารเพื่อการประกอบอาชีพพระยะสั้นของ
ประชาชนกลุ่มผู้สนใจ อำเภอไทรน้อย จ.นนทบุรี. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร.

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายฉนวนนท์ แดงสังวาลย์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. NANOLN DANGSUNGWAL
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1206 00910 86 9
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0 2282 8531-2 โทรสาร 0 2282 4490 มือถือ 085 334 3993
E-mail : nanoln_rmutp@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่สำเร็จการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขาวิชาเอก	สถาบันการศึกษา	ประเทศ
2552	โท	วท.ม (วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต)	คหกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	ไทย
2549	ตรี	คศ.บ (คหกรรมศาสตร์ บัณฑิต)	อาหารและโภชนาการ	มทร.พระนคร	ไทย

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาสังคมวิทยา กลุ่มวิชา ภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย :-
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :-
 - 7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :-

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายนฤศร มังกรศิลา
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Narusorn Mangkornsila
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 729900011293
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์/พนักงานมหาวิทยาลัย
4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวัดราชบพิธ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
0-2281-9756 ต่อ 2308 โทรสาร 0-2282-4490
E-mail : narusorn18@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่สำเร็จการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขาวิชาเอก	สถาบันการศึกษา	ประเทศ
2550	โท	บธ.ม. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)	การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยสยาม	ไทย
2543	ตรี	วท.ม. (วิทยาศาสตร์บัณฑิต)	วิทยาการคอมพิวเตอร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	ไทย

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ สาขาการเทคโนโลยีการบริการอาหาร การจัดการ การตลาดคอมพิวเตอร์

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย :-
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :-
 - 7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว :-

ปรัชญา ฌณนัท และนฤศร การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร 2556

ปรัชญา ฌณนัท และนฤศร การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร 2556

ปรัชญา ฌณนัท และนฤศร การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร 2556

ปรัชญา ฌณนัท และนฤศร การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร 2556

ปรัชญา ฌณนัท และนฤศร การรับรู้ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา: นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร 2556

